

eller skal benytte Rigensgades Hospital. Det er altsaa dertil, det nye Hospital først og fremmest skal benyttes, hvis man ikke skal bygge et andet Sted. Men det er lovlig stort; jeg vil antage, der er 70—75 Pladser for mange derude. Naar Spørgsmaalet da er, hvad man skal gøre ved de Pladser, man ikke har Brug for i Militæretaten, har jeg ment, at det fornøftigste antagelig vilde være at entrere med Københavns Kommune; og jeg skulde tænke mig, at der kan komme en Overenskomst i Stand, saaledes at Københavns Kommune kan indlægge Patienter paa Garnissionsygehuset for en bestemt Betaling. Men det er noget, man kan afgøre i det Øjeblik, Bygningen er færdig.

Jeg vender mig saa med nogle Udtalelser til det ærede Medlem Hr. Haurum, der holdt en ikke saa ganske kort Tale om Redningsvæsenet. Der var ikke noget særlig overraskende ved det ærede Medlems Tale; det var den sædvanlige Recept fra den Side: vi skal have større Bevillinger, Mandskabet faar ikke det, det burde have for Tjenesten i Redningsbaadene, Materiellet er ikke tilstrækkeligt, det er ikke godt nok, vi maa altsaa have større Bevillinger baade til Personalet og til Materiellet. Jeg blev ikke overrasket ved at høre den Tale, thi det er kun den Tone, der gaar igennem alle de Udtalelser, der kommer fra Oppositionens Side i det høje Folketing.

Nu var der en Ting, der glædede mig i det ærede Medlems Udtalelser om det danske Redningsvæsen, og det var hans ubetingede Anerkendelse af Redningsmandskabets Dygtighed. Han sagde, det var dygtige Folk, der fuldt ud var egnede til den Beskæftigelse, de havde. Det tyder jo paa, at den Maade, hvorpaa Redningsmandskabet i Øjeblikket bliver udtaget, egentlig ikke er uheldig. Det ærede Medlem talte længere hen i sit Foredrag om, at Fiskeriforeningerne skulde have Indstillingsret, Baadmandskabet skulde have Indstillingsret. Nu vil jeg foreløbig anmode det ærede Medlem Hr. Haurum om at blive enig med sig selv om, hvad han egentlig foretrækker. Jeg mener, at som vi har det i Øjeblikket, er det bedst, og jeg synes, som sagt, at det ærede Medlems Udtalelser netop tyder paa, at vi har været meget heldige i Valget af det Redningsmandskab, vi har paa Redningsstationerne.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa den Udtalelse, at Redningsmandskabet skulde have mere i Løn. Nu gør jeg opmærksom paa, at der i Tidens Løb er sket store Forbedringer her. Det er ikke saa forfærdelig

mange Aar, siden Redningsvæsenets Budget var paa under 350 000 Kr., og i dette Øjeblik er det oppe paa ca. 800 000 Kr. Det er antagelig et Bevis paa, at man ikke har stillet sig karrigt overfor berettigede Ønsker og Krav fra Redningsmandskabets Side. De faar en Løn af ca. 400 Kr. for at være til Raadighed, og saa faar de ekstra Betaling, hver Gang de overhovedet er i Arbejde; er de ude i Redningstjeneste, faar de fra 20 til 50 Kr. for hver Tur, er de paa Vagt, faar de 1 Kr. 15 Ø. i Timen, og holder de Øvelse med Redningsbaaden, faar de 9 Kr. om Dagen. Der betales kort sagt ekstra for hvert Arbejde. Udgifterne til Vagten har været stærkt stigende i Aarenes Løb, og vi er paa det Omraade nu oppe paa et Beløb af 90 000 Kr. om Aaret. Det er altsaa ret store Beløb, vi manøvrerer med ogsaa paa dette Budget. Derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde paastaa, at det er alt for lidt, eller at han skulde stille større Krav til den danske Statskasse. Jeg tror, at man fra Statens Side er optraadt uhyre kulant overfor Redningsmandskabet, og jeg er vis paa, at man vil vedblive at gøre det overfor de Folk, der er ude paa Redningsstationerne og i Redningsbaadene. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at i det Øjeblik, de gaar af, faar de en Understøttelse, der beregnes efter Pensionslovens Regler.

Med Hensyn til Materiellet var det ærede Medlem meget utilfreds. Det ærede Medlem fremsatte bl. a. den Udtalelse, at Motorerne i forskellige Redningsbaade ikke var kraftige nok. Men dette har naturligvis sin bestemte Grund. Jeg var f. Eks. ude ved en Redningsstation, hvor der er en 12 HK. Motor i Redningsbaaden, og jeg ved, at man adskillige Steder ønsker, at disse Hjælpemotorer maa blive kraftigere. Men i det Øjeblik de bliver kraftigere, bliver Baadene ogsaa tungere at transportere. Dette er en Ting, der ogsaa maa tages med i Betragtning. Desuden tror jeg, at hele den Fremgangsmaade, man har været inde paa i en lang Aarrække, hvad Redningsvæsenet angaar, absolut er heldig, nemlig at man har forskellige Typer af Redningsbaade. Vi har enkelte meget store og kraftige Redningsbaade, f. Eks. ved Skagen, hvor Redningsstationen har en meget stor Aktionsradius, saa har man den sædvanlige Type paa de Steder, hvor der ikke er saa stort et Omraade at bevogte, og endelig har man de mindre Robaade, som absolut er paa deres Plads, hvor der kun er Tale om et kort Stykke Vej til de skibbrudne ved Skibsforlis paa den paagældende Kyst. Jeg